



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 4880/2019**  
**25.06.2020. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, мал. ББ, чији је законски заступник мајка АА и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Томислав Ивановић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., коју заступа Мирослав Ђорђевић, адвокат из ..., ДД из ..., чији је пуномоћник Милан Бурић, адвокат из ..., и ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Миленко Перић, адвокат из ..., ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6104/17 од 05.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2020. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6104/17 од 05.06.2019. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6104/17 од 05.06.2019. године.

**Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду П 30579/16 од 27.02.2017. године, ставом првим изреке обавезани су тужени ГГ и ДД да тужиоцима солидарно исплате по основу накнаде нематеријалне штете сваком понаособ новчани износ од 600.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке обавезани су тужени ГГ и ДД да тужиоцу мал. ББ, чији је законски заступник мајка АА, на име накнаде материјалне штете у виду изгубљеног издржавања солидарно исплате 950.746,33 динара, за период од 01.01.2005. године до 01.10.2015. године, у појединачним месечним износима ближе наведене овим ставом изреке са законском затезном каматом почев од дана доспелости, па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца да се обавеже тужени ЂЂ да тужиоцима исплати накнаду нематеријалне штете као и накнаду материјалне штете, као неоснован. Ставом четвртим обавезани су тужени ГГ и ДД да тужиоцима исплате трошкове парничног трошка у износу од 811.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6104/17 од 05.06.2019. године ставом првим изреке потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 30579/16 од 27.02.2017. године у ставу првом изреке, у односу на тужену ГГ, у делу става другог

изреке у односу на тужену ГГ за износ материјалне штете у виду изгубљеног издржавања од 950.746,33 динара са законском затезном каматом на тај износ почев од 27.02.2017. године као дана пресуђења па до исплате и у ставу четвртм изреке у односу на тужену ГГ, а жалба тужене у том делу одбијена је као неоснована. Ставом другим изреке преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 30579/16 од 27.02.2017. године у преосталом делу става другог изреке пресуде у односу на тужену ГГ, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца мал. ББ којим је тражено да се обавезе тужена да солидарно са туженим ДД тужиоцу исплати законску затезну камату главног дуга опредељену по износима ближе наведеним у овом ставу изреке, као неоснованим.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на став први изреке, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, која се побија ревизијом тужене, одлучено је о захтеву за накнаду материјалне штете у виду изгубљеног издржавања, па се ревизијским наводима тужене којима се указује да је потраживање тужилаца застарело, не доводи у сумњу правилност одлуке, обзиром да је правноснажном међупресудом Првог основног суда у Београду П 1856/10 од 18.01.2013. године, утврђена одговорност тужене за накнаду материјалне и нематеријалне штете, односно основ тужбеног захтева је расправљен и са становишта приговора застарелости, због чега се о томе у овом поступку не може расправљати.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтев засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Оценом члана 403. став 2. ЗПП који се у овом поступку сходно примењује на основу члана 436. истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 13.03.2008. године, а вредност побијаног дела пресуде износи 950.746,33 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија  
Бранислава Апостоловић, с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**